

До
**Научното жури по процедурата за „Доцент“
по 3.6. „Право“ (гражданско и семейно право)
Ф-т „Обществено здраве“ на МУ - Плевен**

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Анелия Мингова,

член на Научното жури, назначено със Заповед №1428 от 28.05.2024 г. на Ректора на Медицински университет – Плевен в конкурса за „доцент“ по Правни науки /гражданско и семейно право/ в професионално направление 3.6. „Право“ в катедра „Социална медицина и здравен мениджмънт“ към Ф-т „Обществено здраве“ при МУ-Плевен, обявен в ДВ, бр. 27 от 29.03.2024 г.

I. В обявения конкурс за „доцент“ участва един кандидат - д-р Тихомир Николаев Николов.

1. Кратката професионална биографична справка за кандидата дава следната информация.

Тихомир Николов е магистър по право от ЮФ на ВТУ „Кирил и Методий“. Има придобита специалност по търговско и бизнес посредничество от СА „Димитър Ценов“ в гр. Свищов, а също и следдипломна професионална квалификация „учител“. През 2019 г. в Русенския университет „Ангел Кънчев“ защитава успешно дисертационен труд на тема: „Откриване на производство по стабилизация“ и придобива образователната и научна степен „доктор“ в научно направление 3.6. „Право“. Тихомир Николов е обогатил професионалната си квалификация

чрез участието си в над 20 форми на обучения и семинари, проведени в страната.

Тихомир Николов е бил Главен секретар и Заместник-изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по околна среда, а в периода 09.2018 г. до юли 2019 г. – алтернативен член на Управителният съвет на Европейската Агенция по околна среда / European Environment Agency alternate member of the Menagement Board/;

През периода юни – декември 2007 г. е бил юрисконсулт. Бил е съдебен заседател и председател на Съвета на съдебните заседатели към Районен съд – Плевен от 2003 г. до януари 2008 г. В периода 2007 – 2017 г. е адвокат в АК-Плевен, а в периода 2013 г. – 2017 г. – съдружник и управител на Адвокатско дружество. В периода 2014 г. – 2019 г. Тихомир Николов е бил синдик, а от 2017 г. до юни 2019 г. – заместник-председател на УС на Асоциация на синдиците в България. От 2017 г. до юни 2019 г. е нещатен сътрудник към постоянната парламентарна комисия по въпросите на децата, младежта и спорта към 44-то Народно Събрание на Република България. От м. септември до м. ноември 2014 г. е бил съветник /външен консултант/ на Министъра на инвестиционното проектиране. В периода 2012 г. – 31.12.2017 г. е бил председател на Съвета на директорите на „ХЕМ“ АД.

Кандидатът е осъществявал ипреподавателска дейност. През 2011 г. – 2012 г. е бил хоноруван асистент към СА „Димитър А. Ценов“, гр. Свищов по правните дисциплини: „Търговско право“, „Основи на гражданското право“, „Административно право и административен процес“. **В периода 2020 г. - 2021 г. е хоноруван асистент към ВУЗФ - гр. София по правна дисциплина: „Търговско право“.** В периода 2013 г. – 2019 г. – хоноруван асистент към УНСС гр. София по правни дисциплини: „Търговско право“, „Основи на правото“, „Основи на гражданското право“.

От 05.08.2019 г. до 27.07. 2022 г. Николов е „следовател“ в Следствен отдел към Специализирана прокуратура, а от 28.07.2022 г. до момента „следовател“ в Следствен отдел към Окръжна прокуратура-София, ранг НСлС.

2. В конкурса за „доцент“ Тихомир Николов участва със следните публикации/ издадени след защита на дисертационния труд/:

2.1. Монография: „Надзорен орган при оздравяване и стабилизиране на предприятието на длъжника“, София : Нова звезда, 2023 ([София] : [ЗИП]), 198 с.; Рец.: Георги Стефанов, Вълчин Даскалов, ISBN: 978-619-198-172-4.

2.2. Пет статии в периодичния правен печат:

а/ Надзорният орган при оздравяване на предприятието според съдебната практика. Търговско и облигационно право, 2020, бр. №10, стр. 78-84; ISSN: 1314-8133.

б/ Налагане на обезпечителна мярка при оздравяване или стабилизиране на предприятието на длъжника. Търговско и облигационно право, 2021, бр. №2, стр. 77-87; ISSN: 1314-8133.

в/ Възобновяване на производството по несъстоятелност, прекратено поради съдебно утвърден план за оздравяване. Търговско и облигационно право, 2021, бр. №10, стр. 58-69; ISSN: 1314- 8133.

г/ Надзорен орган при стабилизиране на предприятието на търговеца (длъжника). Търговско и облигационно право, 2022, бр. №10; ISSN: 1314-8133.

д/ Надзорният орган като орган на оздравяването при открито и прекратено производство по несъстоятелност. Търговско и облигационно право, 2022, бр. № 12; ISSN: 1314-8133.

3. Съгласно изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и правилника за неговото прилагане, кандидатът е приложил пълен набор от документи за участие в конкурса. При обявяването на същия са спазени всички нормативни изисквания. От така представената по конкурса документация е видно, че по отношение на Тихомир Николов са изпълнени наукометричните показатели по отделните елементи, съобразно ЗРАСРБ и Правилника за неговото приложение.

II. Оценка на представените за рецензиране трудове.

1. Структура и съдържание на монографията „Надзорен орган при оздравяване и стабилизиране на предприятието на длъжника“.

Съчинението е в обем от 197 стр. и съдържа увод, три глави и заключение, след което в структурата са обособени предложения de lege ferenda. След съдържанието са посочени използваните съкращения, а накрая - библиографията, която съдържа 62 заглавия на български

изследователи и 7 на чуждестранни автори в областта на разглежданата правна материя.

В увода са очертани целите и предмета на изследването. Първа глава се състои от 3 параграфа, всеки с обособени точки и подточки. В нея в съпоставителен план са разгледани двете фази на оздравяването, като при всяка от тях са разгледани в съпоставителен план оздравителното производство и производството по стабилизация, както и действието на съответния план /за оздравяване, респ. за стабилизация/ след прекратяване на съответстващото производство /по несъстоятелност, респ. това по стабилизация/. В исторически и сравнителен план, авторът е разгледал възможни модели за надзор във втората фаза на оздравяването, и органите, които го осъществяват, като е характеризирал същностните черти на надзорния орган по българския Търговски закон.

Втората глава от монографията в логическа последователност, в рамките на три параграфа проследява юридическите факти по избиране и назначаване на надзорен орган, последвалите възможни промени в неговия състав, както и основанията за неговото прекратяване. В контекста на съпоставителния подход, в т.3 от §3 на втора глава, са разгледани спецификите на учредяването и прекарятването на органа по стабилизация на предприятието.

Последната трета глава на труда е посветена на формулиране и изясняване на отделните функции в дейността на надзорния орган, неговата компетентност и конкретни правомощия по осъществяването на всяка от тях. Анализирани са трите надзорни функции – по наблюдение изпълнението на плана за оздравяване /информационна/, по разрешаване на действия на длъжника /разрешителна/ и по движение/възобновяване/ на производството по несъстоятелност, които могат да се реализират само във втората /несъдебната/ фаза на оздравяването. Изяснени са особеностите на възобновяването на прекратеното поради утвърден оздравителен план производство по несъстоятелност. Правото на надзорния орган да иска това възобновяване е съпоставено с аналогичното право на кредиторите. Разгледана е и спецификата в компетентността на съда при възобновяване на производството по несъстоятелност.

В заключението са представени съществените обобщения и теоретични изводи от изследването, резултат от критичния прочит на законовия режим и полемиката със съществуващите в теорията и практиката по прилагането на закона различни виждания. Обособени след него и конкретно формулирани са редица предложения /12 на брой/ de lege ferenda.

2. Обща положителна оценка на монографичния труд.

2.1. Научното съчинение „Надзорен орган при оздравяване и стабилизиране на предприятието на длъжника“ е първото цялостно и пълно научно изследване в конкретно-избраната област на търговското право - търговската несъстоятелност. То се характеризира с актуалността на изследваната правна материя, тъй като е посветено на правното положение на надзорния орган в производството по търговска несъстоятелност, който се избира и назначава в оздравителното или стабилизационно съдебно производство. Значимостта на монографията произтича от динамично-развиващите се обществено-икономическите отношения в условията на пазарна икономика, които все по-често налагат прилагането на института на търговската несъстоятелност. Актуалността на темата е свързана и с Правото на ЕС в тази област, което налага тенденция за прилагането на законови механизми и съответните правно-технически и икономически мерки за запазване съществуването на намиращия се в неплатежоспособност или свръхзадълженост, съответно – в производство по несъстоятелност търговец, като без да се засягат интересите на кредиторите, той да продължи осъществяването на своята дейност.

2.2. Изследването има добра сруктура, разглежданата конкретна тематика е в правна и логическа последователност. Теоретичното изследване е изготвено старателно, с прецизност и задълбоченост. Използваната съдебна практика е богата, а в хода на обсъжданите отделни важни аспекти на темата, авторът е обсъдил всички публикувани в правната ни теория и практика становища и тези. Без съмнение, някои от тях Николов подкрепя, други - разглежда в критичен план, но общ значим положителен резултат от неговия анализ е внушението за коректен полемичен тон.

2.3. В резултат на пълното и задълбочено обсъждане, кандидатът е стигнал до значими и аргументирани изводи по отделните важни аспекти на разглежданата тематика. Ценни и полезни са както направените научни

анализи, така и предложенията за законодателни промени „de lege ferenda“, които са обособени в самостоятелна част в монографията от автора.

3. Научни приноси в монографията.

3.1. Принос в правната теория съдържа анализът на предмета, съдържанието, ролята и значението на оздравителното производство като самостоятелна и обособена, но вторична /производна/ фаза от развитието на производството по несъстоятелност, както и полемиката със съществуващите теоретични схващания, и допълнителната аргументация при застъпването на разбирането, че то има факултативен характер и е незадължителен елемент от втората фаза на производството по несъстоятелност /Гл.1, §1, т.2/.

3.2 Важен извод представлява квалифицирането на надзорния орган като орган на оздравяването, а не като орган на общността на кредиторите /Гл.1, §3, т.2/. Този извод, изграден върху съдържанието на позитивната правна уредба, е направен след обстоен критичен анализ на различните теоретични схващания по този въпрос в нашата литература. Интересен е и сравнителният ракурс в изложението, съпоставящ правния статус на надзорния орган с този на синдика в производството по несъстоятелност и на довереното лице в производството по стабилизация/т.3/.

3.3. Интересен теоретичен анализ представлява характеристиката на елементите от фактическия състав за конституирането на надзорния орган в двете законови хипотези, особено с аргументирането на тезата, че съдът не следва да допуска до разглеждането му от събранието на кредиторите на оздравителен план, съдържащ допълнителни, неуредени от закона правомощия на надзорния орган, поради изричното им, изчерпателно уреждане в закона /Гл.2, §1, т.1.3./

3.4. Теоретичен принос има обособяването на общи и специални на основанията за отказа на съда да назначи надзорен орган, като вторите представляват нарушения на императивни норми, съдържащи изисквания само за самия надзорен орган и са идентифицирани съобразно ефекта им да не препятстват утвърждаването на оздравителния план и прекратяването на производството по несъстоятелност, предвид предложената аналогия с чл.26, ал.4 ЗЗД /Гл.2, §2, т.1.2./.

3.5. Интерес представлява и виждането, изградено върху предшестващия анализ на елементите от фактическия състав по избор и назначаване на надзорния орган, че конституирането му се осъществява в оздравителното производство - т.е. в първата фаза по оздравяването, а неговите функции - осъществяването на самата надзорна дейност - в неговата втора фаза /Гл.2, §2, т.1.4./.

3.6. Интересни теоретични разсъждения съдържа анализът на кръга на субектите, които са легитимирани да искат замяна на първоначално определен член от състава на надзорния орган, както и на основанията за такава замяна, особено в светлината на отсъствието на законова уредба в тази посока /Гл.2, §2, т.2.2. и т. 2.3./.

3.7. Научен принос има целият критичен съпоставителен анализ на правната уредба и прозритачите от нея проблеми за правоприлагането при обсъждане на въпросите за избирането, назначаването и прекратяване на оздравителния орган в стабилизационното производство, изграден върху основата на приликите и различията в характера, целите и функциите на производството по стабилизация и оздравителното производство /Гл.2, §3, т.3/.

3.8. Съществен научен принос има цялото изследване в Гл.3, изградено върху разбирането за „генетичната и функционална зависимост“/с.133/ между осъществяването от надзорния орган дейност, функции и компетентност. В изследването са характеризирани задълбочено и в правно-логическата им последователност трите основни функции на надзорната дейност, всяка от които е анализирана аргументирано относно нейното значение, проявления, субекти и фази на осъществяване /Гл.3, §1/.

3.9. Съществен е изводът, че основен/пряк/ предмет на функцията по наблюдение е изпълнението на плана за оздравяване, а дейността на длъжника представлява косвен акцент в този предмет /Гл.3, §2/. В този контекст теоретичен принос е: анализирането на основните характеристики на трите правомощия при нейното осъществяване по чл. 700а, ал.5,6 и 7 ТЗ /§3, т.2.2./; аргументите за допустимо ограничаване на информационните правомощия на надзорния орган при осъществяването на функцията по наблюдение/т.2.5./; изводите за необходимостта от промяна в правната уредба, предвиждаща задължение на надзорния орган да предоставя „анализирана и обобщена информация“ /с.142/ на останалите участници в

оздравяването, на базата на анализа на функционалните взаимодействия между отделните функции на надзорния орган /т.2.6./

3.10. Теоретичен принос съдържа и изследването на общата характеристика на правомощията на надзорния орган при осъществяване на функцията му по разрешение /Гл.3, §3/, аргументацията и тук на тезата за недопустимото им разширяване и възможно ограничаване /т.2.8./, вкл. с обосноваването предложение за отпадане/респ. конкретизация/ на тези по чл.700а, ал.8, т.4, 5 и 6 ТЗ, поради сегашната им нормативна неопределеност /с.159/.

3.11. Акцент в теоретичните приноси на автора в Гл.3, §3,т.3/ представлява характеристиката на мярката по чл.707, ал.3, т.1 ТЗ /определяне от съда на имущество, с което длъжникът да се разпорежда само с разрешение на надзорния орган/ - нейния обезпечителен характер, легитимираните субекти/вкл. с критичния прочит относно тази на длъжника/, субсидиарното приложение на чл.389-393 ГПК по нейното допускане, ведно с анализа на обезпечителната нужда в зависимост от двете цели на обезпечителната мярка, с приоритет на изпълнението на оздравителния план. В този контекст заслужава подкрепа и предложението за изрична разпоредба относно вписване в търговския регистър на обезпечителната мярка, както и на даденото от надзорния орган разрешение за извършването на съответните действия, което е в пряка логическа връзка с обосноваването теза за относителната недействителност на сключените от длъжника сделки без разрешението на надзорния орган, както и че кръгът на лицата, за които тя важи, трябва да включват не само кредиторите по несъстоятелността, а и всички добросъвестни трети лица /§3,т. 4/.

3.12. Не на последно място по значение трябва да се посочи и анализът на действията по осъществяване на третата функция на оздравяването - за възобновяване на производството по несъстоятелност, в.т.ч. изводите относно основанията за възобновяване, сред които се включи изрично правомощие за това на надзорния орган при неизпълнение на задължението на длъжника да иска и получи разрешение за разпореждане с имущество, което съдът е определил по чл.707,ал.3, т.1 ТЗ, а когато не е назначен надзорен орган, да се предвиди възможност за служебното му възобновяване от съда /Гл.3, §4/.

3.13. Научно и научно-приложно значение имат и другите предложения de lege ferenda, отнасящи се до включването, изменението или отмяната на

конкретни разпоредби в нормативната структура на чл.чл.700а, 707 и 709 ТЗ, направени в хода на изследването и които, независимо дали изцяло и напълно биха били възприети, представляват сериозна база за по-нататъшните усилия на законодателя към усъвършенстване на правната уредба.

4. Някои критични бележки и препоръки към монографията.

Към монографичното изследване могат да бъдат направени и някои критични бележки, както от терминологичен характер, така и по някои от застъпваните тези и изводи, сред които бих посочила следните.

4.1. С оглед изложението, трудно може да се сподели тезата и аргументите на автора, че с оглед спецификата на самото оздравително производство, както и на последиците от прекратяването на производството по несъстоятелност при одобрен от съда оздравителен план, в т.ч. възможността това производство да бъде възобновено със запазване ефекта на извършените по него действия, прилича по-скоро на „спиране“ /Гл.1, §1, т.3.2., с.29-35, 107,164/. Спирането на една процедура се дължи на временни пречки пред движението ѝ, чието отстраняване е възможно и желано, защото крайната цел на производството да приключи с акта, към който е насочено при неговото образуване, не е постигната и продължава да е налице. Обратно, прекратяването на производството по несъстоятелност в случай на приет и одобрен оздравителен план е резултат от неговото развитие по начин, който е еднакво, дори повече желан, отколкото приключването му чрез обявяване на търговеца в несъстоятелност и осребряване на имуществото му. Самото приемане на оздравителния план е крайният акт, чрез който една от целите на производството е постигната, затова иманентно това включва прекратяването както на производството по оздравяване, така и на основното производство по несъстоятелността. В този смисъл неизпълнението на плана за оздравяване не е отпадане на пречка пред движението на производството по несъстоятелност, а настъпило последващо основание за отмяна на плана, което чрез възобновяването на производството да доведе до постигане на другата му законова цел - обявяване на търговеца в несъстоятелност и осребряването а имуществото му. Затова самата отмяна на плана, водеща до възобновяване на производството по несъстоятелност, трябва да се разглежда като цел на една специална процедура, която всъщност е извън процедурата

по самата несъстоятелност, подобно напр.на отменителното извънредно производство за отмяна на влезли в сила съдебни решения по Гл.24-та ГПК.

В контекста на горните разсъждения, не приемам, че именно твърдяната близост на прекратяването на производството по несъстоятелност при утвърден оздравителен план до ефекта на „спиране“, би могла да бъде аргумент относно компетентността на съда по несъстоятелността по искането за замяна на член на надзорния орган, направено след приключване на оздравителното производство и прекратяване на производството по несъстоятелността/с.107/. Същото се отнася и до аргумента, изводим от прилагането на разпоредбите на чл.398-403 ГПК при налагане на мярката по чл.707, ал.3, т.1 ТЗ поради нейния обезпечителен защитно-санкционен характер, което да обуславя компетентност на съда по несъстоятелността, вкл. и във втората фаза на оздравяването/с.164/. Компетентността на съда по несъстоятелността по чл.389, ал.1 ГПК не следва от продължаващата висиящност на производството по несъстоятелност, а поради възникналата във втората фаза на оздравяването обезпечителна нужда по чл.707, ал.1, т.1 ТЗ, което позволява да се развие самостоятелното защитно-санкционно обезпечително производство по ГПК. Идентичността в обезпечителната нужда, обезпечителната мярка, легитимацията и целите на обезпечението и в двете фази на оздравяването, както и функционалната връзка между тях, аргументират идентичността и на съда, който да допусне обезпечението.

4.2. При някои изводи, които иначе следва да бъдат споделени, липсва достатъчна аргументация. Например, само се постулира, че определението за недопускане от съда на предложени оздравителен план попада в приложното поле на чл.274, ал.3, т.2 ГПК, без да се изведе правният му режим от неговата същностна характеристика /Гл.2,§1,т.1.3., с.89/.

4.3. Макар и разгледани по-скоро в съпоставителен план с въпросите за оздравяването на предприятието, проблемите при конституиране и прекратяване на оздравителния орган в производството по стабилизация, биха могли да бъдат структурно обособени в самостоятелен §4 на Гл.2, а не като елемент от §3, посветен на прекратяването на оздравителния орган, тъй-като по предмет покриват целия спектър от въпроси в Гл. 2 на труда.

5. Обща положителна оценка на приносите в представените за рецензиране статии. В представените за рецензиране пет статии, Т.Николов акцентира върху отделни правни аспекти от правната проблематика на монографичното съчинение, в които приносно теоретично и приложно значение има задълбочаването и конкретизирането при аргументацията и обосноваването на достигантите правни изводи.

III. Преподавателска и друга дейност.

Преподавателският опит на кандидата Тихомир Николов включва водене на лекции и семинарни занятия като хоноруван преподавател както следва: За учебната 2011 – 2012 г. е хоноруван асистент към катедра „Правни науки“ в Стопанска академия „Димитър А. Ценов“ – гр. Свищов по „Търговско право“, „Основи на гражданското право“, „Административно право и административен процес“. За периода 2013 г. – 2019 г. е хоноруван асистент към катедра „Частноправни науки“ на Юридическия факултет на УНСС – гр. София по дисциплините „Търговско право“, „Основи на правото“ и „Основи на гражданското право“. През 2020 – 2021 г. е хоноруван асистент към Висшето училище по застраховане и финанси – гр. София по дисциплината „Търговско право“.

От друга страна, богатият и разнообразен практически опит, придобит /видно от посочените в началото биографични данни/ при заемането на различни административни длъжности, както и в системата на органите на съдебната власт, са оказали също благотворно влияние при провеждането на научните изследвания на Тихомир Николов, като едновременно с това е важима и обратната зависимост - неговите задълбочени юридически познания са от голяма полза при изпълнението на посочените длъжности.

IV. Заключение.

Тихомир Николов е сериозен и задълбочен автор с интереси в сферата на търговското право с акцент върху търговската несъстоятелност – материя, която по своята актуалност, трудност и често изкушение пред законодателя, е предизвикателство както за правната теория, така и за съдебната практика. Участието на Тихомир Николов в настоящия конкурс е със значима по своето качество научна продукция, състояща се от рецензираните научни

публикации, разработени и публикувани след получаване на научната степен „доктор“. Всички те са публикувани в утвърдени юридически издателства и специализирани издания. Представените трудове не преповтарят тези, развити в процедурата за придобиване на научна степен „доктор“. От приложената справка е видно, че публикациите на Тихомир Николов са цитирани от редица авторитетни изследователи в областта на правото.

Като имам предвид гореизложеното, намирам, че кандидатурата на д-р Тихомир Николаев Николов съответства на националните минимални изисквания и изискванията на МУ - Плевен, които се предявяват за заемане на академичната длъжност „доцент“. Въз основа на това и на основание чл. 68, ал. 7 от Правилника за развитие на академичния състав в МУ – Плевен представям положителната си рецензия по отношение на кандидата в конкурса, уверено препоръчвам на членовете на уважаваното Научно жури да гласуват положително за вземането на решение, което да предложи на факултет „Обществено здраве“ на Медицински университет – Плевен да избере д-р Тихомир Николаев Николов на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, в професионално направление 3.6. Право (гражданско и семейно право).

23.07.2024 г.

На основание чл. 59 от ЗЗЛД

проф. д-р Анелия Мингова

DIALOGUE PLUS LTD

CONFERENCE INTERPRETERS, TRANSLATORS,
INFORMATION SPECIALISTS

OFFICE: 1000 Sofia, 22 Venelin Str., Tel.: (+359 2) 980 54 46

Fax:(+359 2)986 28 51 E-mail: dialog@dialog-bg.com, www.dialog-bg.com

Translation from Bulgarian

To

the members of the Scientific Jury

of the procedure for the academic position of Associate Professor

Professional field 3.6. Law (Civil and Family Law)

Faculty of Public Health, MU - Pleven

R E V I E W

by Prof. Anelia Mingova, PhD,

member of the Scientific Jury, appointed by Order No. 1428 of 28/05/2024 of the Rector of Medical University - Pleven for the competition for attaining the academic position of Associate Professor in Legal Sciences (Civil and Family Law), professional field 3.6. Law, for the needs of the Department of Social Medicine and Health Management at the Faculty of Public Health, MU - Pleven, promulgated in State Gazette, issue No. 27 of 29/03/2024

I. One candidate is participating in the announced competition for Associate Professor, Tihomir Nikolaev Nikolov, PhD.

1. The short professional biographical reference for the candidate provides the following information.

Tihomir Nikolov has a Master of Laws from the Faculty of Law at “St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo. He has acquired a specialty in Commercial and Business Mediation from "D.A. Tsenov" Academy of Economics - Svishtov, as well as a postgraduate professional qualification of a teacher. In 2019, in "Angel Kanchev" University of Ruse, he successfully defended a dissertation on the topic: "Opening of Stabilization Proceedings" and acquired the educational and scientific degree of Doctor (PhD) in scientific direction 3.6. Law. Tihomir Nikolov has enriched his professional qualification through participation in over 20 forms of training and seminars held in the country.

Tihomir Nikolov was the Secretary General and the Deputy Executive Director of the Executive Environment Agency, and in the period September 2018 - July 2019, he was an European Environment Agency alternate member of the Management Board.

In the period June - December 2007, he was a legal consultant. He was a juror and a chairman of the Council of Jurors at the Pleven Regional Court from 2003 to January 2008. In the period 2007-2017, he was a lawyer to the Pleven Bar Association, and in the period 2013-2017, a partner and a manager of a law firm. In the period 2014 - 2019, Tihomir Nikolov was an insolvency practitioner, and from 2017 to June 2019, Deputy Chairman of the Management Board of the Association of Insolvency Practitioners in Bulgaria. From 2017 to June 2019, he was a part-time assistant to the Standing Committee on Children, Youth and Sport of the 44th National Assembly of the Republic of Bulgaria. From September to November 2014, he was an advisor (external consultant) to the Minister of Investment Planning. In the period 2012 – 31/12/2017, he was the Chairman of the Board of Directors of "HEM" AD.

The candidate also carried out teaching activities. In 2011 - 2012, he was a part-time assistant at "Dimitar A. Tsenov" Academy of Economics - Svishtov in the legal subjects of Commercial Law, Fundamentals of Civil Law, Administrative Law and Administrative Process. In the period 2020 - 2021, he was a part-time assistant at the University of Insurance and Finance - Sofia in the legal subject of Commercial Law. In the period 2013 – 2019, he was a part-time assistant at the University of National and World Economy (UNWE) – Sofia in the legal subjects of Commercial Law, Fundamentals of Law, Fundamentals of Civil Law.

From August 5, 2019 to July 27, 2022, Nikolov was an investigator in the Investigation Department of the Specialized Prosecutor's Office, and since July 28, 2022 until now, he has been an investigator in the Investigation Department of the District Prosecutor's Office – Sofia (with the rank of the National Investigative Service).

2. Tihomir Nikolov is participating in the competition for Associate Professor with the following publications (issued after the defense of his dissertation):

2.1. The monograph: "Supervisory Body in the Recovery and Stabilization of the Debtor's Enterprise", Sofia: Nova zvezda, 2023 ([Sofia]: [ZIP]), 198 pp.; Reviewers: Georgi Stefanov, Valchin Daskalov, ISBN: 978-619-198-172-4.

2.2. Five articles in legal periodicals:

a/ The supervisory body in the recovery of the enterprise according to judicial practice. Commercial and Obligation Law, 2020, issue 10, pp. 78-84; ISSN: 1314-8133.

b/ Imposition of collateral measures in the recovery or stabilization of the debtor's enterprise. Commercial and Obligation Law, 2021, issue 2, pp. 77-87; ISSN: 1314-8133.

c/ Resumption of insolvency proceedings terminated due to court-approved recovery plan. Commercial and Obligation Law, 2021, issue 10, pp. 58-69; ISSN: 1314- 8133.

d/ The supervisory body in the stabilization of the trader's (debtor's) enterprise. Commercial and Obligation Law, 2022, issue 10; ISSN: 1314-8133.

e/ The supervisory body as the recovery authority in case of open and discontinued insolvency proceedings. Commercial and Obligation Law, 2022, issue 12; ISSN: 1314-8133.

3. According to the requirements of the Act on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria (ADASRB) and the Regulations for its application, the candidate has submitted a complete set of documents for participation in the competition. When announcing the same, all legal requirements were met. It is evident from the documentation thus presented for the competition that, in relation to Tihomir Nikolov, the scientometric indicators for the individual elements have been met in accordance with the ADASRB and the Regulations for its implementation.

II. Evaluation of the works submitted for review.

1. Structure and content of the monograph "Supervisory Body in the Recovery and Stabilization of the Debtor's Enterprise".

The work has a volume of 197 pages and contains an introduction, three chapters and a conclusion, after which *de lege ferenda* suggestions are distinguished in the structure. After the table of contents, the abbreviations used are indicated, and finally - the bibliography, which contains 62 titles by Bulgarian researchers and 7 by foreign authors in the field of the considered legal matter.

The introduction outlines the aims and subject of the research. The first chapter consists of 3 paragraphs, each with separate points and sub-points. In it, the two phases of the recovery plan are examined in a comparative plan, and in each of them the recovery and stabilization proceedings are examined in a comparative plan, as well as the action of the relevant plan (for recovery/stabilization) after termination of the corresponding proceedings (insolvency/stabilization). In historical and comparative terms, the author has considered possible models for supervision in the second phase of the recovery, and the bodies that carry it out, having characterized the essential features of the supervisory body under the Bulgarian Commerce Act.

The second chapter of the monograph follows in a logical sequence, within three paragraphs, the legal facts of the election and appointment of a supervisory body, the subsequent possible changes in its composition, as well as the grounds for its termination. In the context of the comparative approach, in item 3 of §3 of the second chapter, the specifics of the establishment and operation of the supervisory body in the process of enterprise stabilization are discussed.

The last third chapter of the work is dedicated to formulating and clarifying the individual functions in the activity of the supervisory body, its competence and specific powers for the implementation of each of them. The three supervisory functions have been analyzed - monitoring the implementation of the recovery plan (informational), authorizing actions of the debtor (authorizing) and moving/resuming/insolvency proceedings, which can only be realized in the second (non-judicial) phase of the recovery. The specifics of resuming insolvency proceedings, terminated due to an approved recovery plan, have been clarified. The supervisory

body's right to request this resumption is matched by the analogous right of creditors. The specifics of the court's competence when resuming insolvency proceedings are also considered.

In the conclusion, the essential generalizations and theoretical conclusions of the research are presented - the result of the author's critical reading of the legal regime and the controversy with the existing different views in the theory and practice of the application of the law. A number of *de lege ferenda* suggestions (12) are identified and specifically formulated.

2. General positive evaluation of the monographic work.

2.1. The scientific work "Supervisory Body in the Recovery and Stabilization of the Debtor's Enterprise" is the first comprehensive and complete research in the specifically chosen field of commercial law, i.e. commercial insolvency. It is characterized by the topicality of the investigated legal matter, as it is dedicated to the legal position of the supervisory body in commercial insolvency proceedings that is selected and appointed in the recovery or stabilization court proceedings. The significance of the monograph stems from the dynamically developing socio-economic relations in the conditions of a market economy, which increasingly require the implementation of the institute of commercial insolvency. The relevance of the topic is also related to the EU law in this area, which imposes a tendency to apply legal mechanisms and relevant legal-technical and economic measures to preserve the existence of the insolvent/over-indebted/trader in insolvency proceedings in a way to continue carrying out his activity without affecting the interests of the creditors.

2.2. The research has a good structure; the specific topic under consideration is in a legal and logical sequence. The theoretical research has been carefully prepared, with precision and thoroughness. The jurisprudence used is rich, and in the course of discussing the individual important aspects of the topic, the author has considered all the opinions and theses published in our legal theory and practice. Undoubtedly, Nikolov supports some of them, while others, examines critically, but a general significant positive result of his analysis is the suggestion of a correct polemical tone.

2.3. As a result of the full and thorough discussion, the candidate has reached significant and well-argued conclusions on the individual important aspects of the subject under consideration. Valuable and useful are both the scientific analyzes made and the de lege ferenda suggestions for legislative changes, which are set out in a separate section in the monograph.

3. Scientific contributions of the monograph.

3.1. A contribution to legal theory is contained in the analysis of the subject, the content, role and significance of recovery proceedings as an independent and separate, but secondary (derivative) phase of the development of insolvency proceedings, as well as the polemic with the existing theoretical concepts, and the additional argumentation in advocating the understanding that it has a facultative nature and is an optional element of the second phase of insolvency proceedings (Chapter 1, §1, item 2).

3.2 An important conclusion is the qualification of the supervisory body as a recovery body, and not as a body of the community of creditors (Chapter 1, §3, item 2). This conclusion, built on the content of the positive legal framework, was made after a thorough critical analysis of the various theoretical concepts on this issue in our literature. The comparative perspective in the presentation comparing the legal status of the supervisory body with that of the insolvency practitioner in the insolvency proceedings and of the trustee in the stabilization proceedings (item 3) is also interesting.

3.3. An interesting theoretical analysis is the characterization of the elements of the factual composition for the constitution of the supervisory body in the two legal hypotheses, especially with the argumentation of the thesis that the court should not allow a recovery plan, containing additional powers of the supervisory body not regulated by law, to be considered by the meeting of the creditors, due to their explicit, comprehensive regulation in the law (Chapter 2, §1, item 1.3).

3.4. A theoretical contribution is made by distinguishing general and special grounds for the court's refusal to appoint a supervisory body, the latter representing violations of imperative norms containing requirements only for the supervisory body itself and identified according to their effect of not preventing the approval of the recovery plan and the termination of insolvency

proceedings, given the proposed analogy with Art. 26, para. 4 of the Obligations and Contracts Act (Chapter 2, §2, item 1.2).

3.5. Also of interest is the view, based on the preceding analysis of the elements of the actual composition of the supervisory body by election and appointment, that its constitution is carried out in the recovery proceedings, i.e. in the first phase of recovery, and its functions, i.e. the implementation of the supervisory activity itself, in its second phase (Chapter 2, §2, item 1.4).

3.6. Interesting theoretical considerations are contained in the analysis of the circle of entities that are legitimated to request the replacement of an initially determined member of the composition of the supervisory body, as well as the grounds for such replacement, especially in light of the absence of legal regulation in this direction (Chapter 2, §2, items 2.2 and 2.3).

3.7. A scientific contribution is the entire critical comparative analysis of the legal framework and the resulting problems for law enforcement when discussing the issues of the election, appointment and termination of the recovery body in the stabilization proceedings, built on the basis of the similarities and differences in the nature, goals and functions of the stabilization and recovery proceedings (Chapter 2, §3, item 3).

3.8. The entire research in Chapter 3, built on the understanding of the "genetic and functional dependence" (p. 133) between the activity, functions and competence carried out by the supervisory body, has a significant scientific contribution. In the research, the three main functions of the supervisory activity are characterized in depth and in their legal-logical sequence, each of which is analyzed with arguments regarding its meaning, manifestations, subjects and phases of implementation (Chapter 3, §1).

3.9. The conclusion is essential that the main/direct subject of the monitoring function is the implementation of the recovery plan, and the debtor's activity represents an indirect emphasis in this subject (Chapter 3, §2). In this context, a theoretical contribution the analysis of the main characteristics of the three powers in its implementation under Art. 700a, para. 5, 6 and 7 of the Commerce Act (§3, item 2.2); the arguments for admissible limitation of the information powers of the supervisory body in the implementation of the monitoring function (item 2.5); the conclusions about the need for a change in the legal framework, which stipulates the obligation of the supervisory body to provide "analyzed and summarized information" (p. 142) to the other

participants in the recovery, based on the analysis of the functional interactions between the individual functions of the supervisory body (item 2.6).

3.10. A theoretical contribution is also contained in the research of the general characteristics of the powers of the supervisory body when performing its function under authorization (Chapter 3, §3), the argumentation and the thesis about their inadmissible expansion and possible limitation (item 2.8), including with the reasoned proposal for dropping out/specifying those under art. 700a, para. 8, items 4, 5 and 6 of the Commerce Act, due to their current normative uncertainty (p. 159).

3.11. Emphasis in the theoretical contributions of the author in Chapter 3, §3, item 3 represents the characteristic of the measures under Art. 707, para. 3, item 1 of the Commerce Act (determination by the court of assets that the debtor can dispose of only with permission of the supervisory body), i.e. its security nature, the legitimate entities (including with the critical reading regarding that of the debtor), the subsidiary application of Art. 389-393 of the Civil Procedure Code upon its admission, together with the analysis of the collateral needs depending on the two objectives of the collateral measures, with priority to the implementation of the recovery plan. In this context, the proposal for an explicit provision regarding entry in the commercial register of the collateral measures, as well as the authorization given by the supervisory body for the performance of the relevant actions, deserves support, which is in direct logical connection with the justified thesis about the relative invalidity of the transactions concluded by the debtor without the permission of the supervisory body, and that the circle of persons to whom it applies must include not only the insolvency creditors, but also all bona fide third parties (§3, item. 4).

3.12. Last but not least in terms of importance, is the analysis of the activities for the implementation of the third function of the recovery, i.e. the resumption of insolvency proceedings, including the conclusions regarding the grounds for the resumption, among which is suggested an express authority of the supervisory body, in the event of non-fulfillment of the debtor's obligation, to request and obtain permission to dispose of assets that the court has determined under Art. 707, para. 3, item 1 of the Commerce Act, and when a supervisory body is not appointed, to provide for the possibility of its official resumption by the court (Chapter 3, §4).

3.13. The other *de lege ferenda* suggestions relating to the inclusion, amendment or withdrawal of specific provisions in the normative structure of Art. 700a, 707 and 709 of the Commerce Act, made in the course of the research and which, regardless of whether would be fully and completely adopted, represent a serious basis for the legislator's further efforts to improve the legal framework.

4. Some critical notes and recommendations to the monograph.

Some critical remarks can be made to the monographic research, both of a terminological nature and on some of the advocated theses and conclusions, among which I would point out the following:

4.1. In view of the exposition, it is difficult to share the author's thesis and arguments that, in view of the specifics of the recovery proceedings themselves, as well as the consequences of the termination of the insolvency proceedings in the case of a recovery plan approved by the court, including the possibility of this proceeding being resumed with preservation of the effect of the actions performed on it, looks more like a "suspension" (Chapter 1, §1, item 3.2., pp. 29-35, 107, 164). The suspension of a procedure is due to temporary obstacles to its movement, the removal of which is possible and desirable, because the ultimate goal of the proceedings to end with the act aimed at when it was formed has not been achieved and continues to be present. Conversely, the termination of insolvency proceedings in the case of an accepted and approved recovery plan is the result of its development in a way that is equally, if not more desirable than its termination by declaring the trader's insolvency and liquidating his assets. The very adoption of the recovery plan is the final act by which one of the purposes of the proceedings is achieved; therefore, immanently this includes the termination of both the recovery and the main insolvency proceedings. In this sense, the non-implementation of the recovery plan is not the removal of an obstacle to the insolvency proceedings, but a subsequent reason for canceling the plan, which, through the resumption of the proceedings, will lead to the achievement of its other legal goal - declaring the trader's insolvency and cashing in his assets. Therefore, the very cancellation of the plan, leading to the resumption of insolvency proceedings, should be considered as the purpose of a special procedure, which is actually outside the insolvency procedure itself, similar, for

example, with the annulment extraordinary proceedings for annulment of effective court decisions under Chapter 24 of the Civil Procedure Code (CPC).

In the context of the above reasoning, I do not accept that it is the alleged closeness of the termination of insolvency proceedings in an approved recovery plan to the effect of "suspension" that could be an argument regarding the jurisdiction of the insolvency court over the request to replace a member of the supervisory body, made after completion of the recovery proceedings and termination of the insolvency proceedings (p. 107). The same applies to the argument derivable from the application of the provisions of Art. 398-403 of the CPC, when imposing the measures under Art. 707, para. 3, item 1 of the Commerce Act, due to its collateral protective-sanctioning nature, which determines the competence of the insolvency court, including in the second phase of recovery (p. 164). The competence of the insolvency court under Art. 389, para. 1 of the CPC does not follow from the continued pendency of the insolvency proceedings, but due to the collateral needs arising in the second phase of the recovery under Art. 707, para. 1, item 1 of the Commerce Act, which allows developing the independent protective-sanctioning collateral proceedings under the CPC. The identity of collateral needs, collateral measures, the legitimation and the goals of collateralization in both phases of the recovery, as well as the functional relationship between them, argue for the identity of the court that will admit the collateralization.

4.2. Some conclusions, which should otherwise be shared, lack sufficient reasoning. For example, it is only postulated that the definition of inadmissibility by the court of the proposed recovery plan falls within the scope of Art. 274, para. 3, item 2 of the CPC, without deriving its legal regime from its essential characteristics (Chapter 2, §1, item 1.3, p. 89).

4.3. Although considered rather in a comparative plan with the issues of the recovery of the enterprise, the problems of constitution and termination of the recovery body in the stabilization proceedings, could be structurally separated in an independent §4 of Chapter 2, and not as an element of §3, dedicated to the termination of the recovery body, as they cover the entire range of issues in Chapter 2 of the research.

5. Overall positive assessment of the contributions in the articles submitted for review.

In the five articles submitted for review, T. Nikolov emphasizes on separate legal aspects of the legal issues of the monographic work, in which deepening and concretization in the argumentation and substantiation of the legal conclusions reached have a contributing theoretical and applied importance.

III. Teaching and other activities.

The teaching experience of candidate Tihomir Nikolov includes conducting lectures and seminars as a visiting lecturer, as follows: For the academic year 2011-2012, he was a part-time assistant at the Department of Legal Sciences, "Dimitar A. Tsenov" Academy of Economics - Svishtov on Commercial Law, Fundamentals of Civil Law, Administrative Law and Administrative Process. For the period 2013 - 2019, he was a part-time assistant at the Department of Private Law Sciences of the Faculty of Law at the University of National and World Economy (UNWE) – Sofia in the subjects Commercial Law, Fundamentals of Law and Fundamentals of Civil Law. In 2020 - 2021, he was a part-time assistant at the University of Insurance and Finance - Sofia in the subject Commercial Law.

On the other hand, the rich and diverse practical experience acquired (as can be seen from the biographical data indicated at the beginning) while holding various administrative positions, as well as in the system of judicial authorities, also had a beneficial influence on the conduct of Tihomir Nikolov's research, while at the same time the inverse dependence is also valid - his in-depth legal knowledge is of great benefit in the performance of the specified positions.

IV. Conclusion.

Tihomir Nikolov is a serious and thorough author with interests in the field of commercial law, with an emphasis on commercial insolvency - a matter which, due to its topicality, difficulty and frequent temptation for the legislator, is a challenge for both legal theory and judicial practice. Tihomir Nikolov is participating in the current competition with a significant scientific output, consisting of peer-reviewed scientific publications, developed and published after obtaining the scientific degree of Doctor (PhD). All of them have been published by established legal publishing houses and specialized periodicals. The works presented do not repeat those developed in the procedure for obtaining the scientific degree of Doctor (PhD).

From the attached reference, it is clear that Tihomir Nikolov's publications have been cited by a number of authoritative researchers in the field of law.

Bearing in mind the above, I find that the candidature of Tihomir Nikolaev Nikolov, PhD complies with the minimum national requirements and the requirements of MU - Pleven, which apply for the academic position of Associate Professor. Based on this and pursuant to Art. 68, para. 7 of the Regulations for the Development of the Academic Staff of MU – Pleven, I present my positive review regarding the candidate in the competition and confidently recommend the members of the respected Scientific Jury to vote positively for the decision to propose to the Faculty of Public Health of Medical University - Pleven to elect Tihomir Nikolaev Nikolov, PhD for the academic position of Associate professor in the higher education field 3. Social, Economic and Legal Sciences, professional field 3.6. Law (Civil and Family Law).

July 23, 2024

Prof. Anelia Mingova, PhD

I, the undersigned Anastasiya Papaziyan hereby certify the truth of the translation made by me from Bulgarian language to English language of the enclosed document: Review. The translation consists of 12 (twelve) pages.
Translator:

